

og hendes Allierede var af en saadan Beskaffenhed, at jeg i mit stille Sind anklagede mig selv for at have været medvirkende til at føre saa mange Medlemmer ind i Foreningen, og min Tanke var den straks at melde mig ud. Naar jeg ikke gjorde det, var det, fordi man ved en saadan Lejlighed aldrig bør handle efter den første Indskydelse, og det lidet jeg kender til den nyvalgte Formand, giver mig ogsaa Haab om, at Tonen i Fremtiden vil blive en anden.

Naar Fru Munch endvidere mener, at Dansk Kvindesamfunds Arbejde blev anerkendt og ikke kritiseret, da maa jeg atter være uenig med Fru Munch. Tværtimod, D. K. S. blev i høj Grad reduceret, og naar Fru M. mener, at den fremkaldte Munterhed skyldtes Indtrykket af, at de to Foreninger var saa vidt forskellige, saa tager hun ganske fejl. Munterheden skyldtes udelukkende, om jeg saa maa sige, den ganske latterlige Maade, hvorpaa det blev fremsat.

Fru Munch burde huske, at vel kan Høstarbejde være svært, men det er dog ganske anderledes let og fornøjeligt end at gennemarbejde den haarde Jord, hvori Sæden skal lægges. Det haarde Arbejde har „Dansk Kvindesamfund“ gjort gennem de mange Aar; nu er det ingen Sag at faa Ørenlyd, naar det gælder Valgretten.

Med Tak for Optagelsen.

Karen Ankersted,

Menigt Medlem af begge Foreninger.

* * *

Ærede Redaktør!

Med Henblik paa de Artikler, der i de sidste Numre af Deres Blad, har behandlet „Sammenslutningstanken“ vil jeg gerne bede Dem i Bladet citere en Udtalelse af Mrs. Chapman Catt — Præsident for den internationale Valgrets-Alliance, — (Jus Suffragii“ for 15. November d. A.).

Efter en ren forretningsmæssig Meddelelse om, at de i Alliancen staaende Forbund næsten enstemmigt har erklæret sig imod i Alliancen at optage mere end eet Forbund fra hvert Land, slutter Mrs. C. C. som følger:

„Man maa haabe, at man i hvert Land vil forsøge paa at forene alle de Elementer, der er for Kvindens Valgret, for saaledes alle at optages i Alliancen eller i det mindste for fælles at arbejde overfor det nationale Styre. Enighed gør stærk. („In union there is strength“). Fordragelighed, Imødekommenhed og Overbærenhed er de bedste Vaaben i den fredelige Kamp, vi fører for at skaffe Kvinden sin Ret“.

Med Tak for Optagelsen.

Deres forb. X.

Kvindens Valgret og Valgbarhed.

Valget i Marts 1908 til de kommunale Hjælpekasser.

De politiske Partier.

Loven om kommunale Hjælpekasser vedtoges enstemmig i begge Ting.

I denne Lov er den lige og almindelige Valgret gennemført, uden Indskrænkning, baade for Kvinder og Mænd.

At Loven er vedtaget enstemmig i begge Rigsdagens Ting, tager jeg som et godt Bevis paa, at der i alle politiske Partier er Hjærtelag for dem, der lider Nød uforskyldt.

Men skal denne Lov udøve den velsignelsesrige Virksomhed, som kan udøves, maa der vælges Kvinder ind i Bestyrelserne. De kommunale Hjælpekasser skal styres med Forstand — men ogsaa med Hjerte.

Hvordan skal Interessen vækkes for at faa Kvinder valgt? At indmelde sig i de bestaaende Vælgerforeninger vil næppe være den rette Vej til Maalet, thi de fleste Vælgerforeningers Love er affattede, før Kvinderne havde Valgret, og der er saaledes ikke der tænkt paa dem, saa der skal vistnok Lovændringer til. At Kvinderne skulde danne Vælgerforeninger alene for Kvinder efter deres politiske Standpunkt, anser jeg for uheldigt og absolut forkasteligt med Valget nu til Marts for Øje. Jeg vil anbefale, at man for det første drager Omsorg for at faa Kvinder valgt, helst naturligvis dem, man deler Anskuelser med.

Det vil de allerfleste Steder være let at faa Mændene med, det maa være dem en Æressag at vejlede Kvinderne, og som jeg anbefalede i Sommer paa Aarsmødet i Svendborg: Lad D. Kv. Sf.s Hovedstyrelse drage Omsorg for, at der amtsvis bliver rejst en Agitation i enhver Kommune, saavel i Byerne som paa Landet, læg Ansvar paa Styrelsen i den By, som bærer Amtets Navn, for at navnlig Kvinderne selv faar Interessen vakt for den Ret, de der har faaet. Men jeg vil anbefale foreløbig at lade selve Valgmaaden, Forholdstal, Listeafstemning o. s. v. blive ude af Debatten. Der vil sikkert i god Tid blive udsendt Reglementet fra Ministeriet til fornøden Vejledning i saa Henseende, og for mig staar det saaledes: først maa Interessen vækkes, Tropperne stamps